

UJEDINJENI
NARODI

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriju bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-06-90-AR65.3
Datum: 4. kolovoza 2009.
Izvornik: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudac Patrick Robinson, predsjedavajući
sudac Mehmet Güney
sudac Fausto Pocar
sudac Liu Daqun
sudac Theodor Meron

Tajnik: g. John Hocking

Nalog od: 4. kolovoza 2009.

TUŽITELJ

protiv

ANTE GOTOVINE
IVANA ČERMAKA
MLADENA MARKAČA

JAVNO

**NALOG KOJIM SE IZDAJE JAVNA REDIGIRANA VERZIJA "ODLUKE
PO ŽALBI IVANA ČERMAKA NA ODLUKU PO NJEGOVOM ZAHTJEVU
ZA PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU", DONIJETE 3. KOLOVOZA
2009.**

Tužiteljstvo:

g. Alan Tieger
g. Stefan Waespi

Obrana:

g. Luka Mišetić, g. Gregory W. Kehoe i g. Payam Akhavan za g. Antu Gotovinu
g. Steven Kay, QC, g. Andrew T. Cayley i gđa Gillian Higgins za g. Ivana Čermaka
g. Goran Mikulić i g. Tomislav Kuzmanović za g. Mladena Markača

Prijevod

ŽALBENO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud);

IMAJUĆI U VIDU "Odluku po žalbi Ivana Čermaka na odluku po njegovom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu", koja je donijeta kao povjerljiva 3. kolovoza 2009. (dalje u tekstu: Odluka);

UZIMAJUĆI U OBZIR da je dio informacija sadržanih u toj Odluci povjerljiv;

OVIM IZDAJE javnu redigiranu verziju Odluke.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na izvorniku/
sudac Patrick Robinson,
predsjedavajući sudac

Dana 4. kolovoza 2009.,
U Den Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

**UJEDINJENI
NARODI**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriju bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-06-90-AR65.3

Datum: 3. kolovoza 2009.

Izvornik: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: **sudac Patrick Robinson, predsjedavajući**
 sudac Mehmet Güney
 sudac Fausto Pocar
 sudac Liu Daqun
 sudac Theodor Meron

Tajnik: **g. John Hocking**

Odluka od: **3. kolovoza 2009.**

TUŽITELJ

protiv

**ANTE GOTOVINE
IVANA ČERMAKA
MLADENA MARKAČA**

JAVNA REDIGIRANA VERZIJA

**ODLUKA PO ŽALBI IVANA ČERMAKA NA ODLUKU PO NJEGOVOM
ZAHTJEVU ZA PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU**

Tužiteljstvo:

g. Alan Tieger
g. Stefan Waespi

Obrana:

g. Luka Mišetić, g. Gregory W. Kehoe i g. Payam Akhavan za g. Antu Gotovinu
g. Steven Kay, QC, g. Andrew T. Cayley i gđa Gillian Higgins za g. Ivana Čermaka
g. Goran Mikuličić i g. Tomislav Kuzmanović za g. Mladena Markača

Prijevod

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po "Interlokutornoj žalbi Ivana Čermaka na Odluku po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu od 14. srpnja 2009.", koja je uložena kao povjerljiva 20. srpnja 2009. (dalje u tekstu: Žalba) na "Odluku po zahtjevu Ivana Čermaka za privremeno puštanje na slobodu", koja je donijeta kao povjerljiva 14. srpnja 2009. (dalje u tekstu: Pobijana odluka), kojom se odbija zahtjev Ivana Čermaka (dalje u tekstu: Čermak) za privremeno puštanje na slobodu.

I. KONTEKST

2. Čermakova obrana je 9. lipnja 2009. podnijela povjerljiv zahtjev za privremeno puštanje na slobodu "radi [REDIGIRANO]" na razdoblje koje Raspravno vijeće bude smatralo odgovarajućim (dalje u tekstu: Zahtjev), uključujući povjerljivi Dodatak A i povjerljive i *ex parte* dodatke B i C.¹ Raspravno vijeće je 14. srpnja 2009. donijelo Pobijanu odluku u kojoj je zaključilo da, u slučaju da Čermak bude pušten na slobodu, ne bi bilo rizika od bijega i da on ne bi predstavljao opasnost za svjedočke, žrtve ili druge osobe.² Međutim, Raspravno vijeće nije zaključilo da su humanitarni razlozi koje je Čermak iznio dovoljno uvjerljivi da bi opravdali privremeno puštanje na slobodu.³ Vijeće je zbog toga odbilo Zahtjev.⁴ Čermak je 20. srpnja 2009. uložio ovu Žalbu. Tužiteljstvo je dostavilo odgovor 21. srpnja 2009.⁵ Čermak je Žalbenom vijeću i tužiteljstvu dao do znanja da ne namjerava podnijeti repliku.

¹ *Tužitelj protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Zahtjev Ivana Čermaka za privremeno puštanje na slobodu na osnovi pravila 54 i 65, koji je podnijet kao povjerljiv 9. lipnja 2009., par. 2; *Tužitelj protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Povjerljivi i *ex parte* Dodatak B Zahtjevu Ivana Čermaka za privremeno puštanje na slobodu na osnovi pravila 54 i 65, 9. lipnja 2009. (dalje u tekstu: Zahtjev, Dodatak B); *Tužitelj protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Povjerljivi i *ex parte* Dodatak C Zahtjevu Ivana Čermaka za privremeno puštanje na slobodu na osnovi pravila 54 i 65, 9. lipnja 2009. (dalje u tekstu: Zahtjev, Dodatak C).

² Pobijana odluka, par. 9-10.

³ Pobijana odluka, par. 11.

⁴ Pobijana odluka, par. 12.

⁵ Odgovor tužiteljstva na Interlokutornu žalbu Ivana Čermaka na Odluku po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu od 14. srpnja 2009., koji je podnijet kao povjerljiv 21. srpnja 2009. (dalje u tekstu: Odgovor).

II. STANDARD PREISPITIVANJA

3. Žalbeno vijeće podsjeća da interlokutorna žalba ne predstavlja preispitivanje odluke raspravnog vijeća *de novo*.⁶ Žalbeno vijeće je već iznijelo stav da odluka raspravnog vijeća u vezi s privremenim puštanjem na slobodu na osnovi pravila 65 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) predstavlja diskrecijsku odluku.⁷ Shodno tome, relevantno pitanje nije da li se Žalbeno vijeće slaže s tom diskrecijskom odlukom nego da li je raspravno vijeće prilikom donošenja te odluke pravilno iskoristilo svoje diskrecijske ovlasti.⁸

4. Da bi uspješno osporila neku diskrecijsku odluku u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, strana u postupku mora pokazati da je Raspravno vijeće napravilo primjetnu pogrešku.⁹ Žalbeno vijeće će poništiti neku diskrecijsku odluku raspravnog vijeća u vezi s privremenim puštanjem na slobodu samo ako utvrdi da se ona (a) temelji na netočnom tumačenju važećih pravnih odredbi, da se (b) temelji na očito netočnom zaključku o činjenicama ili da je (c) toliko nepravedna ili nerazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecijskih ovlasti raspravnog vijeća.¹⁰ Žalbeno vijeće će također razmotriti da li je raspravno vijeće dalo težinu vanjskim ili irelevantnim razlozima, ili je propustilo dati težinu ili dovoljnu težinu relevantnim razlozima pri donošenju svoje odluke.¹¹

⁶ V., npr., *Tužitelj protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.11, Odluka po Praljkovoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća u vezi s privremenim puštanjem na slobodu od 2. decembra 2008., 17. prosinca 2008., par. 4 (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Praljkom) (u kojoj se citira *Tužitelj protiv Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Lahija Brahimaja na odluku Raspravnog vijeća kojom se odbija njegovo privremeno puštanje na slobodu, 9. ožujka 2006. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Brahimajem), par. 5; *Tužitelj protiv Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva na odluku o privremenom puštanju na slobodu optuženog Miće Stanišića, 17. listopada 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanišić*), par. 6; *Tužitelj protiv Boškoskog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.2, Odluka po žalbi Ljube Boškoskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 28. rujna 2005., par. 5).

⁷ *Tužitelj protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu optuženog Praljka za privremeno puštanje na slobodu, 25. srpnja 2008., par. 6.

⁸ V., npr., Odluka u vezi s Praljkom, par. 4; *Tužitelj protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odbijanje privremenog puštanja na slobodu tokom zimske pauze, 14. prosinca 2006., par. 3; *Tužitelj protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi odbrane na odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija zahtjev Ljubomira Borovčanina za privremeno puštanje na slobodu, 30. lipnja 2006., par. 5.

⁹ Odluka u vezi s Praljkom, par. 5 (citati iz teksta izostavljeni).

¹⁰ *Ibid.*

¹¹ *Tužitelj protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.7, Odluka po interlokutornoj žalbi Vujadina Popovića na odluku po Popovićevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 1. srpnja 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Popović*), par. 6.

III. MJERODAVNO PRAVO

5. Prema pravilu 65(B) Pravilnika, vijeće može odobriti privremeno puštanje na slobodu samo ako se uvjeri da će se optuženi, ako bude pušten na slobodu, pojaviti na suđenju i da neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ni bilo koju drugu osobu; i to tek nakon što je zemlji domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten dalo priliku da se očituju.¹²

6. Prilikom odlučivanja o tome jesu li uvjeti iz pravila 65(B) Pravilnika ispunjeni, raspravno vijeće mora razmotriti sve one relevantne faktore za koje se od razumnog raspravnog vijeća može očekivati da će ih uzeti u obzir prije donošenja odluke.¹³ Vijeće zatim mora pružiti obrazloženo mišljenje u kojem će iznijeti svoj stav o tim relevantnim faktorima.¹⁴ Koji su to relevantni faktori i koju im težinu treba pridati zavisi od konkretnih okolnosti svakog predmeta¹⁵ zbog toga što odluke po zahtjevima za privremeno puštanje na slobodu sadrže mnogo činjenica a predmeti se razmatraju na pojedinačnoj osnovi u svjetlu konkretnih okolnosti svakog optuženog.¹⁶ Raspravno vijeće je dužno ocijeniti te okolnosti ne samo prema stanju u vrijeme donošenja odluke u vezi s privremenim puštanjem na slobodu nego i, u onoj mjeri u kojoj se to može predvidjeti, u vrijeme očekivanog povratka optuženog na Međunarodni sud.¹⁷ Ako se raspravno vijeće uvjeri da su ispunjeni uvjeti iz pravila 65(B) Pravilnika, ono ima diskrecijsko pravo da odobri ili odbije zahtjev optuženog za privremeno puštanje na slobodu. Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu podnijet u kasnoj fazi postupka, osobito poslije okončanja izvođenja dokaza tužiteljstva, trebalo bi odobriti samo ukoliko postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi, o čemu suci Güney i Liu imaju protivno mišljenje.¹⁸

¹² Odluka u vezi s Praljkom, par. 6; Odluka u vezi s Brahimajem, par. 6.

¹³ Odluka u vezi s Praljkom, par. 7; Odluka u vezi s Brahimajem, par. 10.

¹⁴ Odluka u vezi s Praljkom, par. 7; *v. također* Odluka u vezi s Brahimajem, par. 10.

¹⁵ Odluka u vezi s Praljkom, par. 7; Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 8.

¹⁶ *Tužitelj protiv Boškoscog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Johana Tarčulovskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 4. listopada 2005., par. 7.

¹⁷ Odluka u vezi s Praljkom, par. 7; Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 8.

¹⁸ *V.* Odluka u vezi s Praljkom, par. 15.

IV. DISKUSIJA

7. Čermak tvrdi da je Raspravno vijeće u Pobijanoj odluci napravilo dvije primjetne pogreške. Prvo, tvrdi da je Raspravno vijeće zloupotrijebilo svoje diskrecijske ovlasti prilikom razmatranja dostatnosti humanitarnih razloga koji se iznose u prilog Zahtjevu, konkretno [REDIGIRANO],¹⁹ kada je propustilo dati težinu ili dovoljnu težinu utvrđenim činjenicama u vezi s njegovim osobnim okolnostima. Drugo, on tvrdi da je Raspravno vijeće pogriješilo u utvrđivanju činjeničnog stanja kada je zaključilo da [REDIGIRANO].²⁰ Čermak traži da Žalbeno vijeće poništi Pobijanu odluku ili da je, alternativno, vrati na razmatranje Raspravnom vijeću "radi de novo rješavanja pitanja je li [...] humanitarni razlog koji je [Čermak] iznio dovoljno uvjerljiv da opravdava njegovo privremeno puštanje na slobodu na razdoblje koje se smatra primjerenim i razmernim".²¹

Osnova 1: Da li je Raspravno vijeće zloupotrijebilo svoje diskrecijske ovlasti kada nije na primjeren način razmotrilo humanitarne razloge u kontekstu zaključaka koje je donijelo na osnovi pravila 65(B)

8. Prvi Čermakov argument jest da je dostatnost humanitarnih razloga pitanje koje treba razmatrati u svjetlu zaključaka koje je Raspravno vijeće donijelo na osnovi pravila 65(B) Pravilnika.²² Prema Čermakovim riječima, Raspravno vijeće je zloupotrijebilo svoje diskrecijske ovlasti kada je humanitarne razloge razmatralo izvan konteksta i kada je propustilo dati težinu ili dovoljnu težinu "utvrđenim činjenicama" (a) da nema rizika, niti ga je ikad bilo, da će Čermak pobjeći; (b) da on nikad nije predstavljao opasnost za žrtve ili svjedočke; (c) da se dobровoljno predao Međunarodnom sudu; (d) da je surađivao s tužiteljstvom tijekom cijele istrage tužiteljstva; i (e) da se u sudnici primjерeno i kooperativno ponaša.²³ Čermak tvrdi da je "Raspravno vijeće tim individualnim okolnostima pridalо odgovarajuću težinu pri ocjeni uvjeta iz pravila 65(B)",²⁴ ali je potom zloupotrijebilo svoje diskrecijske ovlasti kada im nije dalo odgovarajuću težinu u analizi

¹⁹ Žalba, par. 6.

²⁰ Žalba, par. 7.

²¹ Žalba, par. 16.

²² Žalba, par. 11.

²³ Žalba, par. 12.

²⁴ Ibid.

Prijevod

humanitarnih razloga zato što se "relevantnost tih činjenica odražava i na razmatranje humanitarnih razloga kojima je potkrijepljen zahtjev za privremeno puštanje na slobodu".²⁵

9. Tužiteljstvo osporava Čermakovo pozivanje na dvije odluke Žalbenog vijeća o privremenom puštanju na slobodu i odgovara:

[...] nakon što je raspravno vijeće zaključilo da puštanje optuženog na slobodu ne znači rizik od bijega i da optuženi ne predstavlja opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ni bilo koju drugu osobu u skladu s pravilom 65(B), kao što je to Raspravno vijeće učinilo u ovom slučaju, nema razloga - kako razloga iz prakse u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, tako ni logičkih razloga – da se raspravno vijeće vraća na ocjenu na osnovi pravila 65(B) u razmatranju dostačnosti humanitarnih razloga optuženog poslije faze postupka na koju se odnosi pravilo 98bis.²⁶

10. Žalbeno vijeće podsjeća da se zahtjev nekog optuženog za privremeno puštanje na slobodu može odobriti samo ako su ispunjeni uvjeti iz pravila 65(B), nakon čega Vijeće ima diskrecijsko pravo odlučiti hoće li odobriti privremeno puštanje na slobodu. Međutim, raspravno vijeće nema zakonsku obvezu da težinu informacija u vezi s humanitarnim razlozima odmjeri na temelju informacija u vezi s pitanjem postoji li rizik od bijega i opasnost za žrtve, svjedočke i druge osobe.

11. Iz gore navedenih razloga, Žalbeno vijeće zaključuje da Čermak nije pokazao da je Raspravno vijeće napravilo primjetnu pogrešku.

Osnova 2: Da li je Raspravno vijeće pogriješilo kada je zaključilo da [REDIGIRANO] na način koji je relevantan za ocjenu iznijetih humanitarnih razloga

12. Čermak tvrdi da je Raspravno vijeće napravilo primjetnu pogrešku kada je zaključilo da [REDIGIRANO] koji je relevantan za ocjenu iznijetih humanitarnih razloga. Prema Čermakovim riječima, [REDIGIRANO].²⁷ Čermak konkretno tvrdi da [REDIGIRANO].²⁸ Čermak tvrdi da je Raspravno vijeće trebalo zaključiti da [REDIGIRANO].²⁹

²⁵ *Ibid.*

²⁶ Odgovor, par. 4.

²⁷ Žalba, par. 13.

²⁸ Žalba, par. 14.

²⁹ Žalba, par. 15.

Prijevod

13. Tužiteljstvo odgovara da "Raspravno vijeće nije izvelo očito netočan zaključak o činjenicama kada je zaključilo da [REDIGIRANO] koji je relevantan za ocjenu dostatnosti humanitarnih razloga".³⁰ Tužiteljstvo ističe da [REDIGIRANO].³¹ Tužiteljstvo tvrdi da u spisu postoje informacije koje idu u prilog ocjeni Raspravnog vijeća da [REDIGIRANO].³² Tužiteljstvo zbog toga tvrdi da je Raspravno vijeće na ispravan način iskoristilo svoje diskrecijske ovlasti kada je riješilo da iznijeti humanitarni razlozi nisu dovoljno uvjerljivi.³³

14. Žalbeno vijeće ima u vidu relevantne zaključke Raspravnog vijeća:

[REDIGIRANO]³⁴

15. Žalbeno vijeće je izvršilo analizu [REDIGIRANO].³⁵ [REDIGIRANO].³⁶
[REDIGIRANO].³⁷

16. [REDIGIRANO]³⁸ [REDIGIRANO]³⁹

17. Žalbeno vijeće smatra da Raspravno vijeće nije izvelo očito netočan zaključak o činjenicama kada je zaključilo da [REDIGIRANO].⁴⁰ Međutim, Raspravno vijeće je također zaključilo da [REDIGIRANO].⁴¹ Raspravno vijeće je također istaklo [REDIGIRANO].⁴²

18. Raspravno vijeće je ispravno primijetilo da [REDIGIRANO]⁴³ i [REDIGIRANO]. Međutim, [REDIGIRANO]. Žalbeno vijeće smatra da [REDIGIRANO]. Žalbeno vijeće smatra da je Raspravno vijeće, u konkretnim okolnostima ovog predmeta, pogriješilo kada je zaključilo da [REDIGIRANO]. Raspravno vijeće je stoga napravilo primjetnu grešku.

³⁰ Odgovor, par. 5.

³¹ Odgovor, par. 5-7.

³² Odgovor, par. 5, 7.

³³ Odgovor, par. 9.

³⁴ Pobjijana odluka, par. 11 (citati iz teksta izostavljeni).

³⁵ Zahtjev, Dodatak B.

³⁶ *Ibid.*

³⁷ *Ibid.*

³⁸ Zahtjev, Dodatak C.

³⁹ *Ibid.*

⁴⁰ Pobjijana odluka, par. 11.

⁴¹ *Ibid.*

⁴² *Ibid.*

⁴³ *Ibid.*

Prijevod

19. Budući da se ovo pitanje odnosi na razdoblje pauze u radu Međunarodnog suda, Žalbeno vijeće zaključuje da je u interesu pravde naložiti Čermakovo privremeno puštanje na slobodu na razdoblje razmjerno svim trenutnim okolnostima u ovom predmetu. Žalbeno vijeće pritom ističe da je Raspravno vijeće u Pobijanoj odluci zaključilo da nema rizika od bijega ako Čermak bude pušten na slobodu, kao i to da on ne predstavlja opasnost za žrtve, svjedoke ili druge osobe.⁴⁴

V. DISPOZITIV

20. Iz gore navedenih razloga i na osnovi članka 29 Statuta Međunarodnog suda i pravila 54, 65 i 107 Pravilnika, Žalbeno vijeće, uz protivno mišljenje suca Pocara i suca Merona, djelomično **ODOBRAVA** Žalbu, **PONIŠTAVA** Pobijanu odluku i **NALAŽE** sljedeće:

- a. U srijedu, 5. kolovoza 2009., nadležne nizozemske vlasti će prebaciti Čermaka u odgovarajuću zračnu luku u Nizozemskoj;
- b. U odgovarajućoj zračnoj luci, nizozemske vlasti će Čermaka privremeno predati pod nadzor dužnosnika Vlade Republike Hrvatske, koji će biti imenovan prije Čermakovog puštanja na slobodu u skladu sa stavkom (e)(iv) dolje u tekstu, koji će Čermaka pratiti cijelim putem do adrese koja je navedena u Dodatku A Zahtjevu i na povratku s te adresi.
- c. U četvrtak, 13. kolovoza 2009., Čermaka će na povratku pratiti imenovani dužnosnik Hrvatske, koji će ga u odgovarajućoj zračnoj luci u Nizozemskoj predati nizozemskim vlastima, nakon čega će ga nizozemske vlasti vratiti u PJUN u Den Haagu.
- d. Tijekom privremenog boravka na slobodi, Čermak će učiniti sljedeće:
 - i predat će svoju putovnicu i druge relevantne putne isprave Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske;

⁴⁴ Pobijana odluka, par. 9-10.

Prijevod

- ii neće napuštati svoje mjesto stanovanja Hrvatskoj, na adresi navedenoj u povjerljivom Dodatku A Zahtjevu;
- iii dat će svoju suglasnost za provjere svoje nazočnosti, što uključuje povremene nenajavljenе obilaske Ministarstva unutarnjih poslova, dužnosnika Vlade Republike Hrvatske, lokalne policije, ili osobe koju odredi tajnik Međunarodnog suda;
- iv neće stupati u kontakt sa žrtvama ili mogućim svjedocima, na bilo koji način utjecati na njih, kao ni ometati sudski postupak i provođenje pravde;
- v neće pokušati doći do dokumenata i arhiva, niti uništavati dokaze;
- vi neće o svom predmetu, osim sa svojim braniteljem, razgovarati ni sa kim, uključujući medije;
- vii neće se baviti aktivnostima koje nisu u skladu s privatnom prirodom privremenog boravka na slobodi, što uključuje bilo kakav kontakt s javnim dužnosnicima ili osobama iz javnog života koje nisu u vezi s realizacijom privremenog puštanja na slobodu;
- viii striktno će se pridržavati svih eventualnih zahtjeva hrvatskih vlasti koji su nužni kako bi one mogle ispuniti svoje obveze u skladu s ovom odlukom;
- ix vratit će se pod nadzor Međunarodnog suda onog datuma i u ono vrijeme koje odredi Raspravno vijeće koje rješava u ovom predmetu; i

Prijevod

- x striktno će se pridržavati svakog naloga Raspravnog vijeća koje rješava u ovom predmetu kojim se mijenjaju uvjeti privremenog puštanja na slobodu ili prekida privremenog boravka na slobodi.
- e. Vlada Republike Hrvatske će preuzeti odgovornost za sljedeće:
- i Čermakovo osiguranje i osobnu sigurnost za vrijeme njegovog privremenog boravka na slobodi;
 - ii osiguranje poštovanja uvjeta koji su Čermaku naloženi ovom odlukom;
 - iii sve troškove prijevoza Čermaka od zračne luke u Nizozemskoj do njegovog mesta stanovanja u Hrvatskoj, i natrag;
 - iv Čermakovu primopredaju po njegovom puštanju na slobodu u zračnoj luci u Nizozemskoj, u kojoj će imenovani dužnosnici Vlade Hrvatske (čija imena će se unaprijed dostaviti Tajništvu i Raspravnom vijeću koje rješava u ovom predmetu) od nizozemskih vlasti preuzeti nadzor nad Čermakom i pratiti ga kao što se nalaže u stavkama (b) i (c) gore u tekstu;
 - v neizdavanje nove putovnice ili drugih putnih isprava koje bi Čermaku omogućile da putuje;
 - vi redoviti nadzor Čermakove nazočnosti na adresi koja se navodi u povjerljivom Dodatku A Zahtjevu, kao i evidentiranje tih izvješća;
 - vii hitno obavještanje tajnika Međunarodnog suda o eventualnim prijetnjama Čermakovoj sigurnosti, što

Prijevod

uključuje cjelovita izvješća o istragama u vezi s takvim prijetnjama;

viii hitno Čermakovo pritvaranje u slučaju da on prekrši bilo koji od uvjeta svojeg privremenog puštanja na slobodu i hitno obavještavanje Tajništva i Raspravnog vijeća koje rješava u ovom predmetu o takvom kršenju.

21. Žalbeno vijeće ovim **TRAŽI** od tajnika Međunarodnog suda da se posavjetuje sa Ministarstvom pravosuđa Nizozemske u vezi s praktičnim aspektima Čermakovog privremenog puštanja na slobodu i da zadrži Čermaka u PJUN-u u Den Haagu sve dok se Tajništvu i Raspravnom vijeću koje rješava u ovom predmetu ne priopći ime imenovanog dužnosnika Vlade Republike Hrvatske pod čiji će se nadzor g. Čermak staviti po puštanju na slobodu.

22. Žalbeno vijeće **TRAŽI** od vlasti svih država kroz koje će g. Čermak putovati:

- a. da ga drže pod nadzorom cijelo vrijeme dok bude u tranzitu u zračnoj luci na njihovom teritoriju; i
- b. da ga, ako pokuša pobjeći, uhite i pritvore do povratka u PJUN u Den Haagu.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

sudac Patrick Robinson,
predsjedavajući sudac

Dana 3. kolovoza 2009.,
U Den Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

*Prijevod***DJELOMIČNO PROTIVNO MIŠLJENJE SUDACA GÜNEYA I LIUA**

1. Prema mišljenju većine u ovom predmetu, zahtjev za privremeno puštanje na slobodu koji je podnijet poslije donošenja odluke na osnovi pravila 98bis "trebalo bi odobriti samo ukoliko postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi".⁴⁵ Budući da odluka većine da uz dva uvjeta iz pravila 65(B) Pravilnika⁴⁶ nametne dodatni uvjet "dovoljnih humanitarnih razloga" ugrožava trajnu presumpciju nevinosti i u stvari ograničava diskrecijske ovlasti Raspravnog vijeća, mi smo, uz dužno poštovanje, protivnog mišljenja.⁴⁷

2. Prema pravilu 65(B) Pravilnika, "[r]aspravno vijeće može odobriti puštanje na slobodu samo ako se uvjerilo da će se optuženi pojaviti na suđenju i da neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ni bilo koju drugu osobu".⁴⁸ Kada se uvjerilo da su ta dva uvjeta ispunjena, raspravno vijeće može iskoristiti svoje diskrecijsko pravo i odobriti privremeno puštanje na slobodu. Pritom mora razmotriti sve relevantne faktore.⁴⁹ Postojanje humanitarnih razloga može biti istaknut i relevantan faktor pri ocjeni hoće li se privremeno

⁴⁵ Odluka većine, par. 6 (bilješka izostavljena). Napominjemo da je taj pristup u skladu s tumačenjem pravila 65(B) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) u *Tužitelj protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.5, Odluka po objedinjenoj žalbi tužilaštva na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Čorića, 11. ožujka 2008.

⁴⁶ Pravilnik s izmjenama i dopunama od 4. studenog 2008.

⁴⁷ Ovo zajedničko protivno mišljenje je u skladu s mišljenjima iznijetim u ranijim odlukama u vezi s pravilom 65(B) Pravilnika. V. *Tužitelj protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.16, Odluka po žalbi tužioca na odluku po Pušćevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 20. srpnja 2009., Djelomično protivno mišljenje sudije Güneya; *Tužitelj protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.8, Odluka po žalbi tužilaštva na odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 20. srpnja 2009., Djelomično protivno mišljenje sudije Güneya; *Tužitelj protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.14, Odluka po žalbi Jadranka Prlića na Odluku po zahtjevu optuženog Prlića za privremeno puštanje na slobodu od 9. aprila 2009., 5. lipnja 2009., Djelomično protivno mišljenje sudije Güneya; *Tužitelj protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.4, Odluka po konsolidovanoj žalbi na odluku po Borovčaninovoj molbi za posjetu pod nadzorom i na odluke po Gverinom i Mileticevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu tokom pauze u sudskom postupku, 15. svibnja 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Popović*), djelomično protivna mišljenja sudaca Liua i Güneya; *Tužitelj protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.8, Odluka po "Žalbi tužioca na Odluku po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu optuženog Prlića" od 7. aprila 2008., 25. travnja 2008., Djelomično protivno mišljenje sudije Güneya; *Tužitelj protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.6, Obrazloženje odluke po hitnoj žalbi tužilaštva na Odluku po zahtjevu optuženog Pušića za privremeno puštanje na slobodu, donesene 14. aprila 2008., 23. travnja 2008.; *Tužitelj protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Odluka po "Žalbi tužioca na odluku po zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008.", 21. travnja 2008., Djelomično protivno mišljenje sudije Güneya.

⁴⁸ *Tužitelj protiv Ljube Boškoskog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.4, Odluka po interlokutornoj žalbi Johana Tarčulovskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 27. srpnja 2007. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s *Tarčulovskim*), par. 14.

⁴⁹ V. Odluka većine, par. 6.

Prijevod

puštanje na slobodu odobrati na osnovi diskrecijskih ovlasti. Ti humanitarni razlozi moraju se ocjenjivati u kontekstu dva uvjeta iz pravila 65(B)⁵⁰ a "[t]ežina koja [im] se pridaje [...] kao opravdanju za privremeno puštanje na slobodu razlikuje se od jednog do drugog optuženog zavisno od svih okolnosti konkretnog slučaja".⁵¹

3. Budući da prema pravilu 65(B) Pravilnika ne postoji uvjet humanitarnih razloga, a još manje "dovoljno uvjerljivih" humanitarnih razloga, smatramo da odluka većina predstavlja *ultra vires* proširenje Pravilnika jer nameće još jedan preduvjet za privremeno puštanje na slobodu koji nije ni eksplisitno ni implicitno predviđen Pravilnikom. Gornjim uvjetom se kriterij "izuzetnih okolnosti", koji je ranije bio predviđen Pravilnikom za privremeno puštanje na slobodu optuženog koji čeka početak suđenja i koji je ukinut izmjenama i dopunama od 17. studenog 1999. godine, ponovno uvodi u onu fazu postupka na koju se odnosi pravilo 98bis.⁵² Taj uvjet narušava važne razlike između osuđenih osoba⁵³ i osoba za koje još uvijek vrijedi presumpcija nevinosti prema članku 21(3) Statuta, što mi ne možemo podržati.

4. U ovom je slučaju Raspravno vijeće zaključilo da su kriteriji iz pravila 65(B) zadovoljeni.⁵⁴ Po našem mišljenju, Raspravno vijeće stoga nije bilo u situaciji u kojoj se moralo uvjeriti da postoje uvjerljivi humanitarni razlozi da bi iskoristilo svoje diskrecijske ovlasti u prilog privremenom puštanju na slobodu. Jedino što je moralo učiniti jest da razmotri sve okolnosti predmeta i iskoristi svoje diskrecijske ovlasti prilikom utvrđivanja postoje li faktori koji idu u prilog privremenom puštanju na slobodu. S tim u vezi, Vijeće je razmatralo [REDIGIRANO].⁵⁵ Međutim, Raspravno vijeće se "nije uvjerilo da [REDIGIRANO] predstavlja humanitarne razloge koji su dovoljno uvjerljivi da prevagnu u

⁵⁰ Odluka u vezi s Tarčulovskim, par. 14.

⁵¹ V. Odluka u predmetu Popović, Djelimično protivno mišljenje sudske komisije Güneya, par. 4; Tužitelj protiv Vujadinu Popovića i drugih, predmet br. IT-05-88-AR65.3, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija privremeno puštanje na slobodu Ljubomira Borovčanina, 1. ožujka 2007., par. 20.

⁵² IT/32/REV.17. Prije te izmjene i dopune Pravilnika pravilo 65(B) je glasilo: "Raspravno vijeće može naložiti puštanje na slobodu samo u izuzetnim okolnostima, i to nakon što čuje stav zemlje domaćina i samo ako se uvjeri da će se optuženi pojaviti na suđenju i da, u slučaju puštanja na slobodu, neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svjedoka ili bilo koju drugu osobu." (IT/32/REV.16) Naglasak dodat.

⁵³ U slučajevima kada privremeno puštanje na slobodu traži osuđena osoba, pravilo 65(I)(iii) Pravilnika doista traži da podnositelj zahtjeva pokaže da postoje posebne okolnosti koje opravdavaju privremeno puštanje na slobodu.

⁵⁴ Pobjijana odluka, par. 9-10.

⁵⁵ Pobjijana odluka, par. 11.

Prijevod

"korist privremenog puštanja na slobodu",⁵⁶ zbog čega je odbilo zahtjev za privremeno puštanje na slobodu po toj osnovi.

5. Svjesni širine diskrečijskih ovlasti raspravnih vijeća prilikom ocjene faktora u vezi s privremenim puštanjem na slobodu,⁵⁷ ipak smatramo da je Raspravno vijeće napravilo primjetnu grešku kada je za odobrenje privremenog puštanja na slobodu tražilo "dovoljno uvjerljive humanitarne razloge". Stoga smatramo da su diskrečijske ovlasti Raspravnog vijeća bile ograničene tim vanjskim razlogom i, shodno tome, slažemo se sa zaključkom da se odobri privremeno puštanje na slobodu, premda se, uz dužno poštovanje, protivimo argumentaciji većine.⁵⁸

Sastavljeni na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

Dana 3. kolovoza 2009.,
U Den Haagu,
Nizozemska

sudac Mehmet Güney

sudac Liu Daqun

[pečat Međunarodnog suda]

⁵⁶ *Ibid.*

⁵⁷ *Tužitelj protiv Zdravka Tolimira i drugih*, predmet br. IT-04-80-AR73-1, Odluka po interlokutornoj žalbi Radivoja Miletića na odluku Pretresnog vijeća o spajanju postupaka, 27. siječnja 2006., par. 4; *Tužitelj protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR73.7, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog veća o dodeli branioca, 1. studenog 2004., par. 9.

⁵⁸ Odluka većine, par. 19.

ZAJEDNIČKO PROTIVNO MIŠLJENJE SUCA POCARA I SUCA MERONA

1. Uz dužno poštovanje, protivimo se Odluci većine⁵⁹ da se Pobijana odluka⁶⁰ poništi i da se odobri Čermakovo privremeno puštanje na slobodu. U praksi Međunarodnog suda je ustaljeno da je, prema pravilu 65(B) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), odluka raspravnog vijeća da odobri ili odbije zahtjev za privremeno puštanje na slobodu diskrecijska odluka.⁶¹ Osim toga, interlokutorna žalba ne predstavlja preispitivanje *de novo* odluke raspravnog vijeća.⁶² Prema tome, kao što je to prihvaćeno u Odluci većine,⁶³ diskrecijsku odluku treba potvrditi ukoliko se ona ne temelji na netočnom tumačenju važećih pravnih odredbi, ili na očito netočnom zaključku o činjenicama ili je toliko nepravedna ili nerazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecijskih ovlasti.⁶⁴

2. S obzirom na diskrecijske ovlasti Raspravnog vijeća u vezi s ocjenom humanitarnih razloga za privremeno puštanje na slobodu poslije odluke na osnovu pravila 98bis,⁶⁵ mi ne bismo zaključili, kao što je to zaključeno u Odluci većine, da je Raspravno vijeće "napravilo primjetnu grešku" u ocjeni humanitarnih razloga za puštanje na slobodu koje je Čermak iznio.⁶⁶ Po našem mišljenju, i u svjetlu ranije prakse Žalbenog vijeća, Raspravno vijeće nije

⁵⁹ Odluka po žalbi Ivana Čermaka na odluku po njegovom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Odluka većine).

⁶⁰ *Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Odluka po zahtjevu Ivana Čermaka za privremeno puštanje na slobodu, 14. srpnja 2009. (dalje u tekstu: Pobijana odluka) (povjerljivo).

⁶¹ V., npr., *Tužitelj protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.11, Odluka po Praljkovoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća u vezi s privremenim puštanjem na slobodu od 2. decembra 2008., 17. prosinca 2008., (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Praljkom), par. 4.

⁶² V., npr., Odluka u vezi s Praljkom, par. 4 (u kojoj se citira *Tužitelj protiv Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Lahija Brahimaja na odluku Raspravnog vijeća kojom se odbija njegovo privremeno puštanje na slobodu, 9. ožujka 2006. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Brahimajem), par. 5; *Tužitelj protiv Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva na odluku o privremenom puštanju na slobodu optuženog Miće Stanišića, 17. listopada 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu Stanišić), par. 6; *Tužitelj protiv Boškoscog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.2, Odluka po žalbi Ljube Boškoscog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 28. rujna 2005., par. 5).

⁶³ V. Odluka većine, par. 4.

⁶⁴ V. *Tužitelj protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.7, Odluka po interlokutornoj žalbi Vujadina Popovića na odluku po Popovićevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 1. srpnja 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu Popović), par. 6.

⁶⁵ V. Odluka u vezi s Praljkom, par. 7, 15; v. također Odluka većine, par. 6.

⁶⁶ V. Odluka većine, par. 18.

Prijevod

izvelo nikakav očito netočan zaključak o činjenicama niti zloupotrijebilo svoje diskrečijske ovlasti. Stoga, u skladu s gore navedenim standardom preispitivanja, mislimo da nema razloga za poništavanje Pobijane odluke kojom je odbijen Čermakov zahtjev za privremeno puštanje na slobodu.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

sudac Fausto Pocar

sudac Theodor Meron

Dana 3. kolovoza 2009.

[pečat Međunarodnog suda]